

Cad frunze.

Sorina

Cad frunze.

Când inima bate, cad frunze de-arțar,
de toamna-i acasă cad frunze-n brumar,
în lină cădere, nostalgia mă-apasă,
curg apele toamnei, ce-n urmă ne lasă.

Când inima bate, cad frunze de aur,
câmpia e goală, doar aripi de graur,
rătăcire de vânt, somnoros căutând,
valul pe ape, îngălbenit, tremurând.

Când inima bate, bat aripi în zbor,
vara-ntr-o vreme, îngânată de dor,
cerul și-atinge albastrul din noapte,
foșnesc pe cărări aurii, frunze moarte.